

IL AZALPEN PROBA • <i>Berandu da gelditzeke</i>	
Kodea*	Taldea
*Anonimotasuna, eraginik gabe kalifikatzeko	

Edukia	/ 2,5
Moldea	/ 2,5
Zuzentas.	/ 5
GUZTIRA	/ 10

- > Hasteko, **kokatu** pasarte hori: aurkeztu obra, nork idatzia den, ezaugarri orokorrak, berezitasunak...
  - > Ondoren, **zehaztu** pasartea (zer, nor(tzuk), non, zergatik...), eta hortik abiatu egizu iruzkina edo komentario orokorra, beti ere **obraz ezer ez dakien irakurle bati** azalduko bazenio bezala.
1. Idatzi orri zurian bakarrik. Honen atzeko alde zure apunteetarako erabil dezakezu.
  2. Helburua **–zure IL lanean bezala–**: obraren edukia eta ezaugarriak azaltzea, eta **iritzia** ere ematea.
  3. Azalpena argia izan dadila, eta kohesionatua, idazlan moldekoa. **EZ** idatzi zatiak eginez, txosten eran.
  4. Neurria: **300-400** hitz; txukun (zirriborrorik gabe, letrakera argia...) eta margenak utzita.
  5. Amaitutakoan, kontatu hitzak (idatzi /50 /100 /150... markak) eta hemen azken kopurua: .....

Eguerdia zen Autonomia kalearen paralelo batean, bosgarren pisuan. Leihotik pareko etxea baizik ez zen ikusten, eta euria zaparrada etengabean. Luis Alberdi zen hizketan ari zitzaiona, aitaren lehengusuaren semea, hots, bere bigarren lehengusua. Mikelek berak baino bost bat urte gehiago zituen, nahiz eta begien bistara hogegei gehiago iruditu. Corte Inglesko traje urdin ilunez jantzia, alkandora klaruxeago batekin, gorbata hori bizi batek estutzen ziola lepoa... ez ordea Mikelek nahiko zukeen bestean. Ile kiribila likaz lisatzen saiatzen zen, baina kokotean matxinatu egiten zitzaizkion. Luis Alberdi entzefalograma laua emango luketen horietakoa zen, argi eta garbi adierazteko. Haren aitatxok, alderdikidea izaki, auzoetako aldizkari haren zuzendari izendatu berri zuen. Eta Mikel, bere gogoz kontra baina amak bideratuta, lan eske joana zitzaion.

—Ulertzen dizut Luis, hainbestean bai...

Bulego hitseko sasi sofa batean eserita zegoen Mikel, leihotik kanpora begira bigarren lehengusuari hitz egiten zionean ere. Izan ere, egoera narratsa zen hura. Zer eta bere lehengusurik artaburuenetako bati lan eske bukatu ez zuen ba!

—Ez nuen zu gutxiesterik nahi. Baina ez nuke nahi inork pentsatzea nire familiakoa zarelako hartu zaitudala lan honetarako. Asko kostatu zitzaidan lanpostu hau lortzea, eta nahiago nuke zuk ere bide horretatik lortuko bazenu zurea. Azken batean, satisfazioa ere bada gizonarentzat lanpostua bere merituz lortu duela jakitea, eta ez honek edo hark lagundu diolako.

Aurreko balkoian arropak jasotzera irtendako emakumeari begiratzen zion Mikelek. Sasoikoa zen, berrogeiak ondo beteak, oso ondo alajaina. Bata gorri bat baino ez zeraman aldean. Ezagun zuen bata gorri haren azpitik ez zitekeela kulero fin bat besterik egon.

IL AZALPEN PROBA • <i>Berandu da gelditzeke</i>	
Kodea*	Taldea .....
*Anonimotasuna, eraginik gabe kalifikatzeko	

Edukia		/ 2,5
Moldea		/ 2,5
Zuzentas.		/ 5
GUZTIRA		/ 10

- > Hasteko, **kokatu** pasarte hori: aurkeztu obra, nork idatzia den, ezaugarri orokorrak, berezitasunak...
  - > Ondoren, **zehaztu** pasartea (zer, nor(tzuk), non, zergatik...), eta hortik abiatu egizu iruzkina edo komentario orokorra, beti ere **obraz ezer ez dakien irakurle bati** azalduko bazenio bezala.
1. Idatzi orri zurian bakarrik. Honen atzeko alde zure apunteetarako erabil dezakezu.
  2. Helburua **–zure IL lanean bezala–**: obraren edukia eta ezaugarriak azaltzea, eta iritzia ere ematea.
  3. Azalpena argia izan dadila, eta kohesionatua, idazlan moldekoa. **EZ** idatzi zatiak eginez, txosten eran.
  4. Neurria: **300-400** hitz; txukun (zirriborrorik gabe, letrakera argia...) eta margenak utzita.
  5. Amaitutakoan, kontatu hitzak (idatzi /50 /100 /150... markak) eta hemen azken kopurua: .....

—Arratsaldeetan ez da etxean egoten.

—Zer?

—Balkoiko emakumea ez dela arratsaldeetan egoten.

—A...

Artikuluak irakurtzen amaitu zuen. Zutitu egin zen. Marlboro paketea atera zuen kaxoi batetik. Mikeli eskaini zion bat. Hartu egin zion, noski.

—Ondo, Mikel. Oso ondo! Benetan ondo harrapatu duzu gure astekariaren filosofia. Pozten naiz. Begira, Mikel, ez da zuregan konfiantzarik ez nuelako, baina kazetari berriok beti zerbait gehiago esan nahian ateratzen zarete unibertsitatetik, eta hori ez da kaleko jendeak behar duen kazetaritza. Hauxe da jende xehearentzako kazetaritza, zuk egin duzun artikulutxo hau!

Mikelen erreportaia hartu zuen eskuartean.

—Jende xeheak hitz egiten du gure astekarian, jende xeheak hitz egin jende xeheak irakur dezan. Baina... batez ere gauza xeheak esanez, Mikel, gauza xeheak.

—Bai, Luis.

Bururatu zitzaizkion bi hitz bakarrak ziren horiek.

—Jende xeheari ez zaizkio axola notizia handiak, ulertzen? Ekonomia! Politika! Gizartea! Ze ostia axola dio horrek jende xeheari, Mikel? Esan!

—Ez dakit ba...

IL AZALPEN PROBA • <i>Berandu da gelditzeke</i>	
Kodea*	Taldea
*Anonimotasuna, eraginik gabe kalifikatzeko	

Edukia	/ 2,5
Moldea	/ 2,5
Zuzentas.	/ 5
GUZTIRA	/ 10

- > Hasteko, **kokatu** pasarte hori: aurkeztu obra, nork idatzia den, ezaugarri orokorrak, berezitasunak...
  - > Ondoren, **zehaztu** pasartea (zer, nor(tzuk), non, zergatik...), eta hortik abiatu egizu iruzkina edo komentario orokorra, beti ere **obraz ezer ez dakien irakurle bati** azalduko bazenio bezala.
1. Idatzi orri zurian bakarrik. Honen atzeko alde zure apunteetarako erabil dezakezu.
  2. Helburua **–zure IL lanean bezala–**: obraren edukia eta ezaugarriak azaltzea, eta iritzia ere ematea.
  3. Azalpena argia izan dadila, eta kohesionatua, idazlan moldekoa. **EZ** idatzi zatiak eginez, txosten eran.
  4. Neurria: **300-400** hitz; txukun (zirriborrorik gabe, letrakera argia...) eta margenak utzita.
  5. Amaitutakoan, kontatu hitzak (idatzi /50 /100 /150... markak) eta hemen azken kopurua: .....

—Goazen lehenbailehen...

Atoan jarri zuen martxan. Diskoteka aurretik igarotzean, Mikelek ez zuen ezer ikusi. Bistatik galtzera zihoanean, atea zabaltzen ari ote zen iruditu zitzaion. Leirek ezkerretara hartu zuen... eta ez zuen deus gehiago ikusterik izan. Kale bi jaitsi zituzten. Semaforo batean geldirik egon ziren hogeit hamar segundoz. Ez zuen atzetik autorik sumatu. Madalenako ermitan paretik behera, ezkerretara berriz, eta aparkatu. Motorra itzali zuen Leirek. Bolanteari oratu eta arnasa sakon hartzen saiatu zen.

—Mikel, ze ostia pasatzen da?

—Ezer ez...

Irribarre egiten ahalegindu zen, baina ezin. Matraileko giharrak uzkur zituen, ezin artikulaturik. Gezurra esaten zuenetan gertatzen zitzaion.

Aitorpenak lasaitu zion matraila. Orduan marraztu zitzaion benetako irribarra. Ez zen tipo goapoa, izatekotan ere zatar samarra zen, baina bazituen pare bat gauza neskei asko gustatzen zaizkienak: miopia puntu batek sortzen duen begirada galdu eta erakargarria, eta noizean behin, nola jakiteke, ateratzen zitzaion.

Ez zen etxe zaharretakoa, berogailu zentral eta guzti eraikitzen ziren garaikoa. Bigarren solairuan. Txukun asko jarrita zuen, bere gisara... aitaren diruarekin seguru asko, baina bere gisara. Filmetako afixa zenbait horretan, margolari handien koadro batzuen erreprodukzioak, diseinuzko altzari postmodernoak... Finean, etxe guai bat. Mikelek baso bete ur edan zuen sukaldean. Lehorra zuen eztarria ihesaldi birtual haren ondotik. Leire minutura azaldu zen, pijama urdin argi batekin, gorputza nasaiago, kulero eta bularretako barik, estuasun barik.

—Eta? Zer egingo dugu?

—Gosaldu edo...